

Rovers V8 på 3,5 liter står för mullret. Men när fläkten griper in överröstar den allt.

Design, idé och produktion: Bobby Davidsson, den glade

BOBBYS TREDJE

Den glade värmlänningen har slagit till igen. Bobby Davidsson ger aldrig upp.

Han blev kändis när han övertog Vallåkra-Bertils V8-Amazon. Då hade han redan hunnit avverka ett hemmabygge.

Nu är det dags igen, tredje gången gillt för Bobby. Och han har hittat nåt alldeles eget:

— Volvo 182 coupé kallar jag den, skrattar Bobby där han sitter. Barskrapad efter bygget.

Av Gert Karlsson (text), Göran Svensson (foto)

■■■ — Tredje gången gillt!

Påstår glade värmlänningen Boddy Davidsson. Barfota, men dagen till ära iförd sportglasögon.

Säffles specielle Volvobyggare visar stolt upp sitt senaste projekt baserad på en 164 -69 års modell.

— Ja, men nu heter den Volvo 182 Coupé!

Han förklarar varför:

— Det sitter en V8 under huven. Plus att den bara har två dörrar.

Bobby har blivit lite av kändis i Bilsport. Det började med en lätt hottad Volvo 164 med trattar och extremt dragraccetuk.

Nästa steg blev att han köpte Vallåkra-Bertils berömda V8-Amazon. Modifierade med bland annat choppat tak och ny lack.

Ändå fick han finna sig i att bli pikad och tråkad.

— Nja, he-he, inget roligt att åka omkring i en bil som man inte byggt själv.

— När folk frågar måste man ju säga som det är. Då tror dom att man har tummen mitt i handen.

Det har inte Bobby. Tvärtom. Därför sålde han Amazonen.

— Jag ville ha nåt eget. Bestämde redan på Vallåkra-träffen 1983 att det skulle bli en Volvo 182 Coupé.

Stuket är annorlunda. Liknar 70-talets rallybilar.

— Lågt runt om är ju bäst för väghållningen. Men då tar avgasystemet i. Därför fick det bli hög i framänden och låg där bak. Det ser rätt ut!

Inget onödigt tjafs

■ Han har alltså utgått från en

gammal 164. Skarvat med en 142:a för att få den tvådörrars.

— Det syns allt om man tittar noga, erkänner Bobby och visar var skarven går.

Taksänkning var ett måste. Något av hans specialitet.

— Elva centimeter, säger han. Jag vek in stolparna i stället för att förlänga taket. Det ger ett sportigare intryck

182:an är kemiskt ren från spoilers, skärmbreddare, scoop och dylika utsmyckningar. Även stötfångarna är bortplockade.

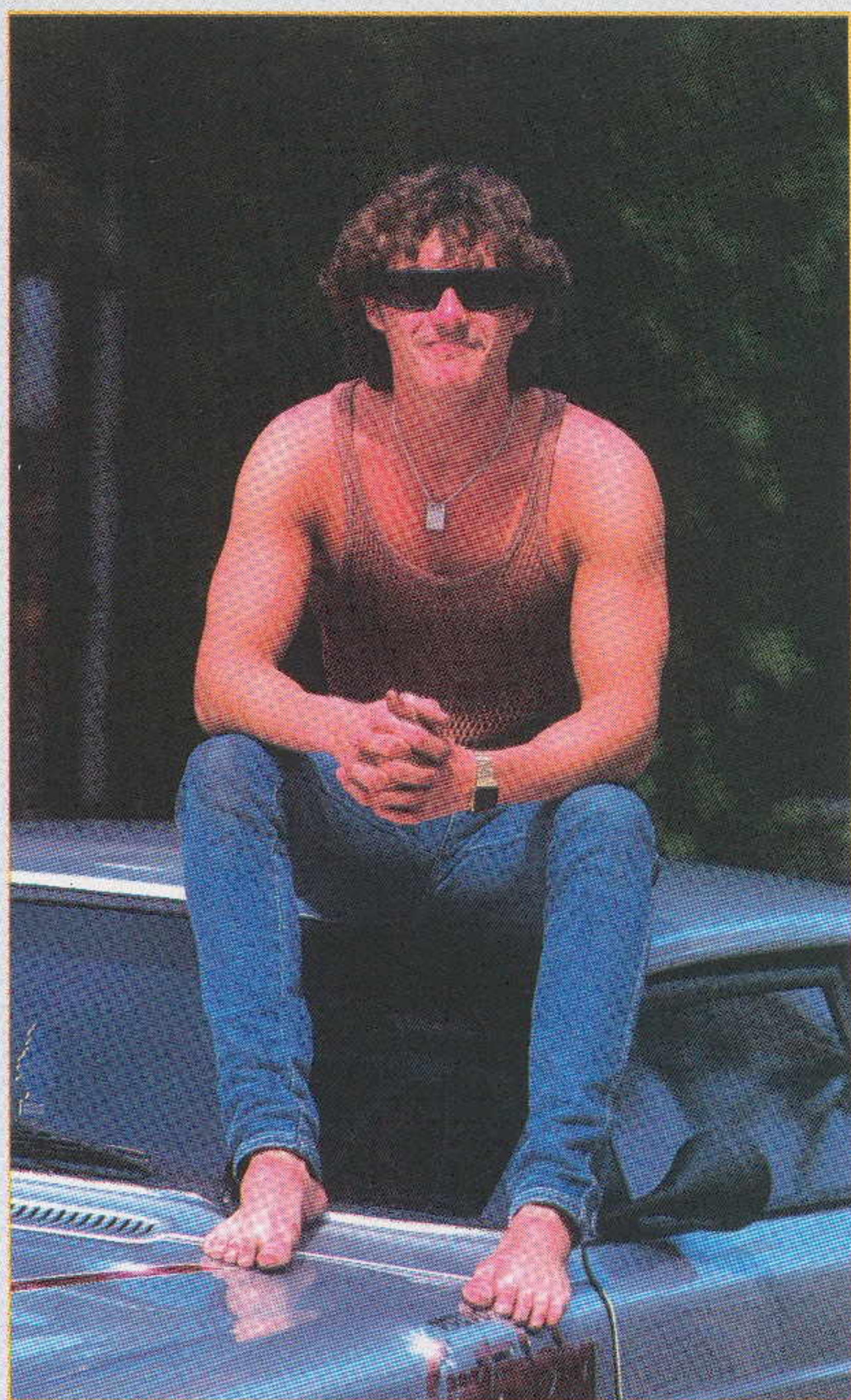
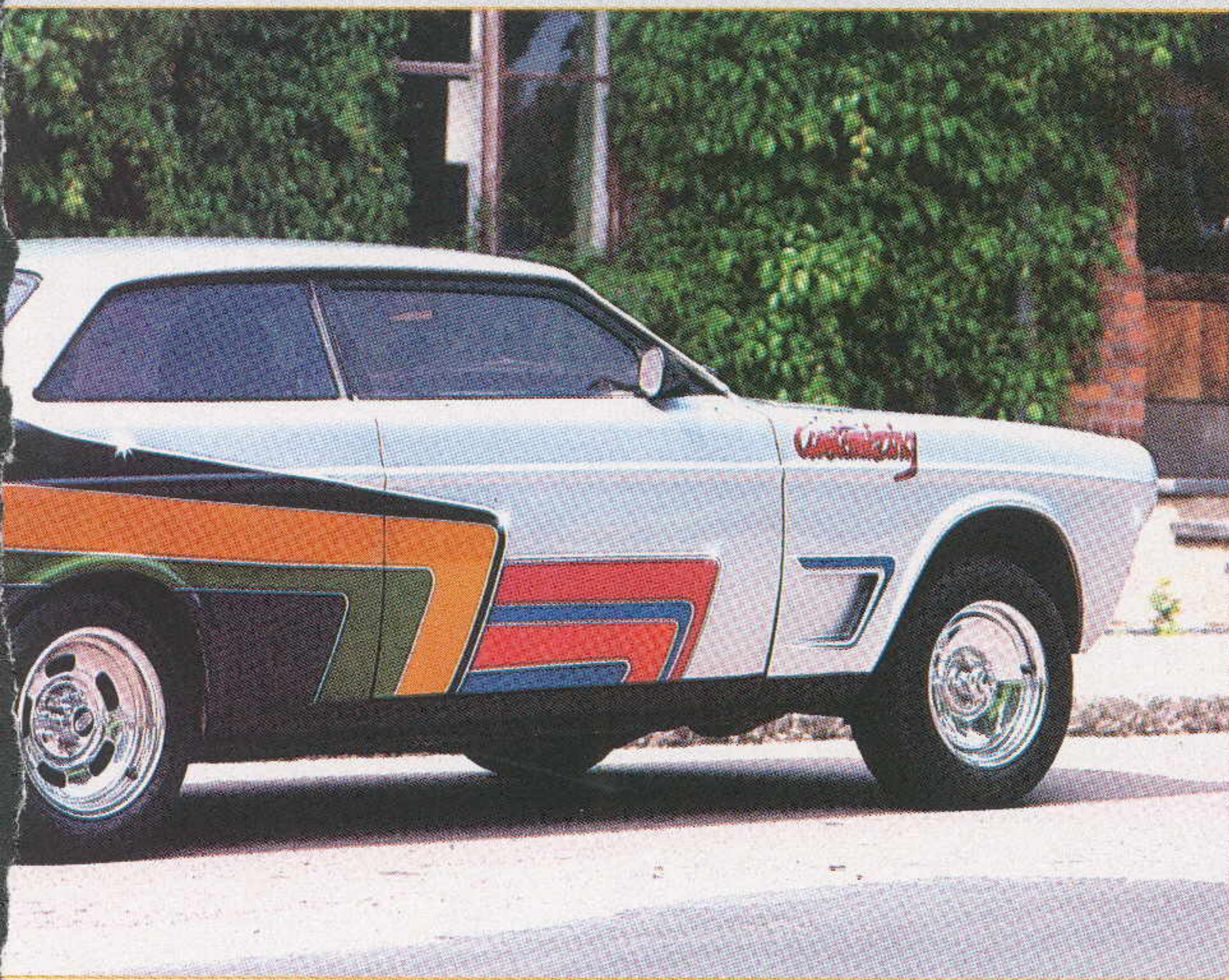
— Inget onödigt tjafs, menar Bobby som modifierat fronten med en annorlunda rörgrillsvariant.

Bakpartiet har också piffats upp. Enkelt men ändå ganska raffinerat.

— Jag vek ner luckan en aning för att få rundare former.

Vänd!

värmlänningen som inte längre vill åka i "andras" byggen.

FÖRSÖK

Ekonomi- bygge för 25 000:-

Forts. från föreg. sida

Bakljusen har jag gjort av plexiglas.

Bakifrån kan man absolut inte tro att det rör sig om en Volvo. Men vad liknar den egentligen?

Spelevinken Bobby har aldrig varit direkt blyg av sig. Ett faktum som vi åter ska få bevis för.

— Lika bra att dra till med Vector, säger han och försöker se allvarlig ut.

Fotograf Svensson agerar glädjedödare och protesterar genast.

— Det där var väl ändå att ta i. Försök med Mazda i stället!

Bobby spärrar oroligt upp ögonen. Säger:

— Skriv inte det. Då kommer den ju attkallas för Mazda...

Rena sädtorken!

■ Nåja, den risken får han ta. Soundet skvallrar varken om Vector, Mazda eller Volvo. Snarare en stillsam jänkare.

— V8:an kommer från Rover. Dubbla ljuddämpare gör att den går ganska tyst.

Plötsligt höjs ljudnivån markant.

— Det är fläkten som låter så hemskt, förklarar Bobby. Rena sädtorken.

Jag köpte den på skroten. Den har suttit på en Citroën.

Det värsta är att folk kan få för sig att det är motorn som orsakar missljudet.

— Trögskallar, muttrar Bobby. Dom fattar ju ingenting.

Han har inte brytt sig om att trimma. Nöjer sig med 157 originalhästar.

— Accet är trots allt inte så tokigt. 0—100 tar bara åtta sekunder!

I kombination med automatlåda (BW-35) låter det misstänkt snabbt. Men Bobby vidhåller sina uppgifter.

— Tro inte att jag hittar på. Jag har testat flera gånger.

4,30:1 i bakaxelutväxling förklarar en del. Dessvärre blir bilen brummig i höga farter.

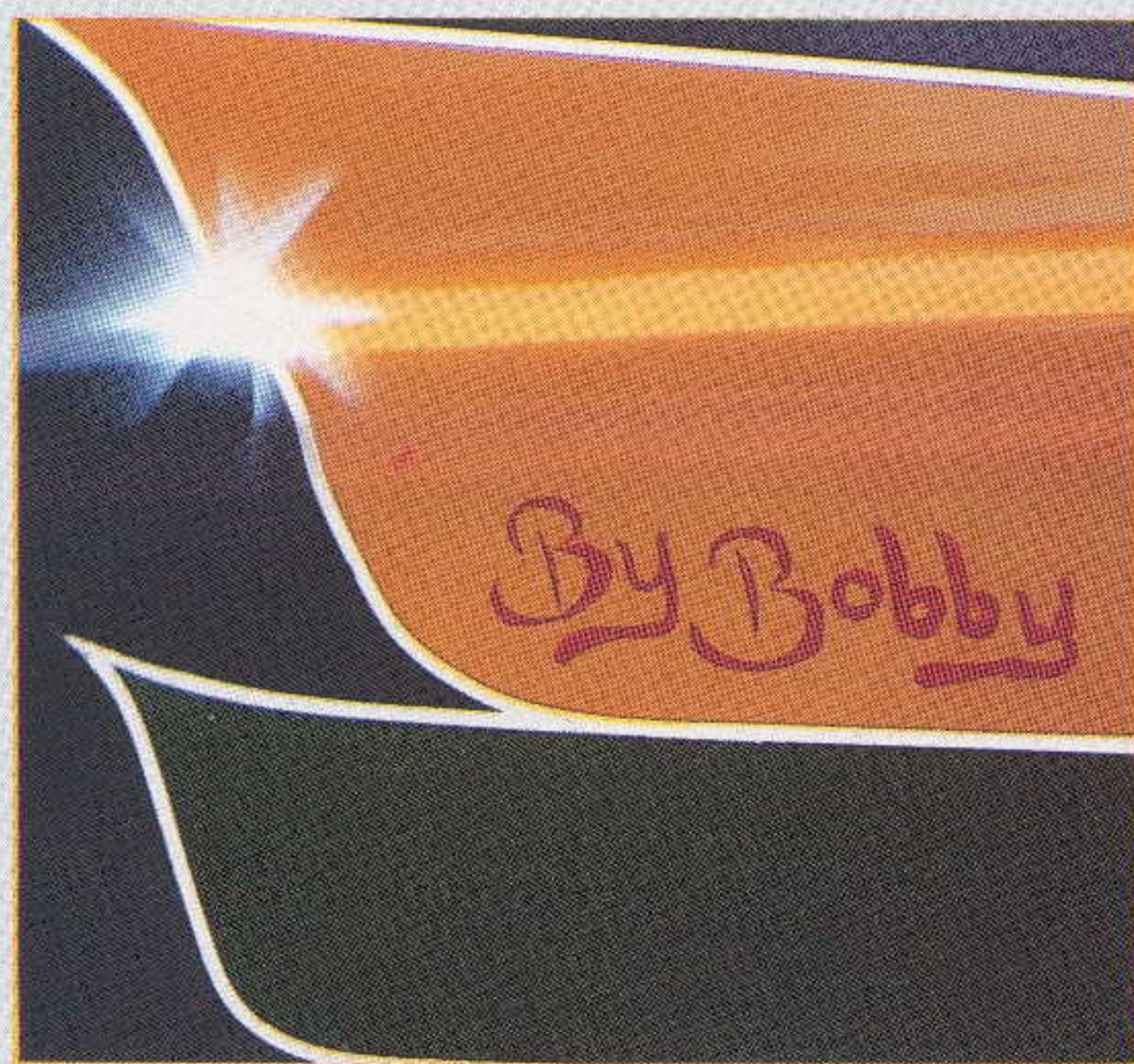
— Den toppar högst 150 km/h. Men det räcker för mina behov.

Bränsleförbrukningen är en positiv överraskning. Runt 1,1 liter per mil.

Det är snålt. Inte mer än en vanlig Volvo.

Ofattbar breddning

■ Breda fälgar och däck är ett måste på en tuff custombil. Bobbys originella 182:a utgör inget undantag.

Lackjobbet fick inte Bobby att rygga tillbaka. Hyrde en box och sprutade själv.

Bakfälgarna mäter 8,5 tum och är breddade inåt för att inte reta besiktningsgubbar och poliser.

Bobby har faktiskt gjort jobbet själv. Ofattbart med tanke på omständigheterna.

— Jag har ingen egen svarv. Var iväg och fick dom där inre ringarna avstyckade.

Sedan var det dags för operation breddning. 6,5 cm med hjälp av plattjärn.

— Tyvärr fanns det inga som höll det måttet. Därför fick jag ta två plattjärn.

Så satte han igång. Böjde plattjärnen för hand och svetsade. En bit i taget.

Otroligt nog blev det 100-procentig balans i båda fälgarna. Fälgbreddare Davidsson kan sin sak!

— Vilken jäkla tur. Eller är det kanske skicklighet?

Han flinar glatt och fortsätter:

— Lacken blev också billig. 2.000 kronor inklusive spackel, färg och lokalhyra.

Den här gången höll han inte till hemma på gårdsplanen utan hyrde in sig i en riktig sprutbox. Betydligt mera lättjobbat.

Använder stortån

■ Fotografen vill ta bilder på den plyschklädda inredningen och Bobby står villigt till tjänst.

En elegant knyck med foten och den handtaglösa dörren öppnas. Hur gör karl'n?

— He-he, jag använder stortån...

Jodå, det är faktiskt sant.

Bobby har inte hängt med riktigt i svängarna. 70-talsstuk och klädsel i plysch!

RECEPT

Bil: Volvo 182 Coupé -69.

Ägare/byggare: Bobby Davidsson, Säftele.

Motor: Rover V8 på 157 hk.

Transmission: BW-35 automatlåda. Splitter ny Volvobakaxel med 4,30:1-utväxling. Odiffad.

Kaross: 164 som skarvas med en 142:a. Choppad 11 cm med vikta stolpar, breddade skärmar, rörgill, modifierat bakparti med bakljus av plexiglas.

Lack: Silvermetallic och svart metallic. Dekorlinjer i brilliant colour: rött, grönt, guld.

Inredning: Svart plysch, vinklad konsol, Pioneer componentstereo.

Fälgar bak: egenhändigt breddade Elstar 8,5", fram: 6".

Prestanda: 0-100 km/h på åtta sekunder. Toppfart: 150 km/h.

Bränsleförbrukning: 1,1 liter per mil vid lugn körning.

Med stortån trycker han till kontakten som sitter dold under tröskellådan. Det måste också vara förklaringen till att han går barfota.

— Nja, det är mer en ekonomisk fråga. Trots att jag gjort ett riktigt budgetbygge är pengarna slut för länge sen. Som tur är har mormor lovat mej ett par träskor.

Totalt har custom-Volvon kostat 25.000 kronor. Då är precis allt inräknat.

— Dessutom ett riktigt snabbjobb, påstår Bobby. 600 timmar från skrot till färdig bil.

Nu hotar den glade värmlänningen med att det är färdigbyggt. Åtminstone för en tid framöver.

— Ja, så är det. 182:an är tredje gången gilt.

Fan tro't